

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 5. Retorsiones in Adamum, dæmonem malum, & alios à Deo facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52346)

*Sape super ripam stagni consistere, sape
In gelidos resilere lacus, sed nunc quoq; turpe
Litibus exercent linguas, pulsoq; pudore
Quamuis sint sub aqua, sub aqua maledicere
tentant.*

*Vox quoq; jam ranca est, inflataq; colla tunc
mescunt,*

Ipsaq; dilatant patulos conuitia rictus.

*Terga caput tangunt, colla intercepta videtur,
dentur,*

*Spina viret: venter, pars maxima corporis,
albet:*

Limosoq; noua saliant in gurgite rana.

*Ita falsa Dea fingitur puniuisse veros con-
uitatores, ranis merito in ripa, aut aqua
identidem coaxantibus comparandos.*

§. V.

*Retorsiones in Adamum, demonem malum,
& alios à Deo facta.*

*Verus Deus conuitia, sine conuitio, in
authores suos refundit. Mirè permulfit pri-*

*Gen. 3. 5. mos parentes nostros illa cantilena: Eritis
sicut Di, scientes bonum & malum. Præuari-
cati sunt; & tunicis pelliceis induti audierūt:*

*Ibid. v. 22. Ecce Adam quasi vnus ex nobis factus est, sciens
bonum & malum. Insignis hæc ironia & sar-
casmus erat, quo indicatum est, quàm dis-
similis*

similis factus esset, qui Dei similitudinem affectarat. Neque enim immortalis, & corpore carens Deus pelliceis tunicis indiget.

At talibus oportebat indui peccatorem, inquit Origenes, qua esset mortalitatis, quam primo peccato acceperat, & fragilitatis eius, qua ex

Orig.
hom 6. in
Leuit.

carnis corruptione veniebat, iudicium. Itaque, qui volebant esse, ut Dij, quantum erubuerunt, cum ad nuditatem & turpitudinem suam tegendam, ad frigora arcenda, ad agendam poenitentiam, pellibus, quasi cili-

cio, induti audire cogerentur: Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est? Quin & ipsum malum suggestorem, vaferrimum daemone,

tamquam illusorem, illulit saepius diuinus artifex; quem David ita allocutus est: Draco

Psal. 103.

iste, quem formasti ad illudendum ei: nimirum, Draco magnus, rufus, habens capita septem, &

Apoc. 12.

cornua decem. Numquam enim convenientius vincitur, ait S. Gregorius, quam cum eius ver-

S. Gregor
lib. 5. in
primum
Reg.

sutia pia fraude superatur. Ergo ars ut artem falleret, &, qui in ligno vincebat, in ligno quoque

vinceretur, passus est Christus se ad Crucem postulari. Hoc promiserat per Oseam dicens:

Osee, 13.

De manu mortis liberabo eos, de morte redi-

14.

nam eos: ero mors tua, o mors, morsus tuus ero, inferne. Mirè enim momordit versipellem

illam

H

illam

- illum, se instigasse populum, vt clamaret:
 Ioan. 19. *Crucifige, crucifige*, postquam expertus est,
 6. crucem in gloriam Christo; sibi autem in
 ignominiã cessisse, atq; in interitum regni.
Quodq; mirabile est, ait S. Chrysostronus, *vi-*
debis mortem morte peremptam; & maledictum
esse maledicto extinctum; & per qua diabolus
iam antè maximè valebat, per ea ipsa tyran-
nidem illius esse destructam. Vt autem verbo
 crucis, ita & diuinæ Scripturæ verbis retor-
 tis, hostem Stygium percussit Seruator. Vo-
 lebat ei persuadere satan, vt se de pinnaculo
 templi mitteret deorsum: quod vt persua-
 deret, dixit: *Scriptum est enim: Quia Angeli*
 Matth. 4. *suis mandauit de te, & in manibus tollent te, ut*
 6. *fortè offendas ad lapidẽ pedem tuum.* Vt ten-
 tatore hunc reijceret, ait illi Iesus: *Rursum*
scriptum est: Non tentabis Dominum Deum
tuum. Ac redeuntem rursus Scripturæ ver-
 bis percussit. Ita à se reiecit etiam Phariseos
 Matth. 12. *dicentes: Hic non eijcit demones, nisi in Beel-*
 24. *zebub principe demoniorum.* Retorsit enim
 Luc. 11. 15. *calumniam iisdem verbis inquit: Si ego in*
Beelzebub eicio demones, filij vestri in quo eij-
ciunt? Ideò ipsi iudicos vestri erunt. Ita alibi
 Luc. 19. *dixit: Ex ore tuo te iudico, serue nequam, scie-*
 22. *bas, quòd ego homo austerus sum, tollens quòd*

non posui, & metens, quod non seminavi, &c.

§. VI.

*Maledicta Deus maledictorum metu
impedit.*

Et quare Deus homines suo ipsorum iudicio non damnaret, verbisq; proprijs conuinceret, cum hæc sit vñtatissima, inter ipsosmet homines consuetudo? Thrasillus Cynicus ab Antigono rege drachmã petijt, vt scribit Seneca. *At regi, inquit Antigonus, hoc dare non conuenit. Illo subiçiente, Da igitur mihi talentum: Atqui, respondit sapientissimus Princeps, hoc accipere non decet Cynicum.* Potuisset vertere argumentum Thrasillus ac dicere, seu drachmam, seu talentũ dederis, non exerrabis. Si drachmam dederis, mihi conueniet; si talentum, tibi. Sic verbis velut datatim luditur. Verbis pariter ac reipsa lusit homo Scythia. Inhorrescente cælo cum aliquando copiosa nix cecidisset, interrogauit rex Scytharum quemdã nudum perseuerantem, *Annè frigeret? qui è contrario regem interrogauit. Rigeatné ipsi frons? cumq; ille negasset: Ergo, ait, ne ego quidem rigeo, qui quantus quantus sum, frons sum.* Hæc amicè, & iocosè respondentur. Aculeatè interrogata, responsonem itidem

Seneca
lib. 2. de
benef.
c. 17.

Ælian.
lib. 7. var.
hist. c. 6.